

درد دل با مهریان ترین قلب دنیا

پاییز فصل باران است، فصل گریه آسمان، فصل زردشدن برگ درختان، فصل جدایی برگ‌های از شاخه‌ها، فصل اشک‌های پنهان درخت است و برگ، فصل مردن برای زندگاندن،

پرمردن برای شکفتان.

اما پاییز امسال دیگر برای مردم دنیا فصل اشک‌های پنهانی نبود. هر صبح وقتی چشم در هر صفحه‌ای باز می‌کردی، فیلم‌ها و عکس‌های غم‌انگیز و وحشتناکی را از بی‌رحمی غاصبان صهیونیست تسبیت به کودکان و نوجوانان و زنان فلسطینی می‌دیدی، هواییماهی امریکایی با خلبانان بی‌رحم صهیونیستی دهها یمب غول‌پیکر را شب‌وروز بر سر مردم بی‌دفاع می‌ریختند. حتی بیمارستان هم از دست بمبهایشان در امان نبود. آخر آن‌هاتوان چنگیدن با رزم‌ندگان فلسطینی را ندارند و به جای آن شهرها و ساختمان‌های مسکونی را

موشک باران می‌کنند.

در این روزها دلم خیلی گرفته است. تنها راهی که می‌تواند دام را آرام کند. در دل با یک دوست و با یک بزرگ دلسوز و مهریان است. دوست دارم سرم را بر بالیش بگذارم و از این دنیا پر از ظلم و تاریکی گله کنم، گله از ظلم و جنایتی که بر کودکان و نوجوانان غزه می‌رود. فکر می‌کنم بهترین همدم و شنونده حرف‌هایم مولا و امام غاییمان حضرت محمدی (عج) پاشد. آقای خوبیم درست است من تو را نمی‌بینم، اما باور دارم شما حرف‌هایم را می‌شنوی و خوب گوش می‌دهی، آفاجان زودتر بیا و بهداد کودکان و نوجوانان دنیا برس، باقدوم مبارکت بیا و دنیا را از شر اهربیانان روزگار پاک کن. آفاجان بار دیگر در این روزها آب را به روی کودکان و زنان و بیماران در غزه در سرزمین فلسطین، در سرزمین مسجدالاقصی، همان قبله اول مسلمانان، بسته‌اند. آقا از خدا بخواه تا با ظهور شما دل همه بجهه‌ها شاد شود. تا ما در کنار تان شاهد دنیا پر از صلح و دوستی و مهریانی باشیم، با صاحب‌الزمان فریدارس، مرا دریاب! اکنون ای مهریان ترین مهریانان.

علی اصغر جعفریان